

Fuglsang: Omkring ved Aarhundredskiftet blev der af to Kommuner i Thisted Amt, Tømmerby-Lild og Øsløs-Vesløs-Arup, med Støtte af Stat og Kommune bygget en lille Anløbsbro Nord for Limfjorden ved en Plads, der hedder Amtoft. Det skete paa en Tid, da Udsigterne for den nordfjordske Bane ikke var særlig gode. Den Forbindelsesbane, der senere kom mellem Fjerritslev og Thisted, syntes at ligge langt ude i Fremtiden. Udviklingen førte imidlertid med sig, at den nævnte Bane kom hurtigere end ventet, den anlagdes kort Tid efter, at Anløbsbroen ved Amtoft var taget i Brug. Øsløs-Vesløs-Arup Kommune, der under Amtets Tilsyn havde paataget sig Opkrævningen af Bropengene og Vedligeholdelsen af Banen, fik samtidig en ny Interesse i Privatbanen, og den maatte se de to Anlæg konkurrere med hinanden, og det med det Resultat, at da man var naaet til 1915, indkom der ikke mere end ca. 15 Kr. i Bropenge. Dette Beløbs Størrelse, 15 Kr., giver vel nok det bedste og solideste Indtryk af, hvilken Betydning denne Anløbsbro havde for Kommunen og Omegnen. De 15 Kr. kunde selvfølgelig ikke tilnærmelsesvis dække Omkostningerne ved den fortsatte Opkrævning af Bropenge, end sige give noget til Broens Vedligeholdelse, hvorfor man ogsaa opgav Indkrævningen og lod Broen passe sig selv. Heller ikke Amtet har paa det Tidspunkt ment, at Broen havde nogen Betydning, i alt Fald er der flere Gange senere fra Amtets Side hævdet den Opfattelse, at Broen burde nedlægges. Der findes dog en lille Kreds, der har Interesse i denne Bro, nemlig nogle Fiskere. Man har foretaget en Politiafhøring for at faa fastslaaet, hvor mange det er, og det viste sig, at der i alt Fald var 9, der ønskede Broen opretholdt som en Slags Læmole, og som saadan mener ogsaa jeg, at den kunde have nogen Værdi for disse Fiskere. Kommunen og Amtet har nu hævdet den Opfattelse, at naar Amtoft-Broen skulde være Læmole, blev den anvendt efter et helt andet Formaal, end det oprindeligt var paatænkt. Man vilde dog nok yde nogen Støtte til Istandsættelse af Broen, der nu efterhaanden er blevet meget forfalden, ja, aldeles ikke kan anvendes efter sin første Bestemmelse, men Kommunen vilde ikke godvilligt være med til Istandsættelse af Broen til det nye Formaal som Læmole, uden at den samtidig fritoges for sin Vedligeholdelsespligt. Denne fremtidige Vedligeholdelsespligt er den Anstødssten, paa hvilken alle Bestræbelser for en mindelig Ordning hidtil er strandet. Broen er bygget som Skibsbro, men dens

Værdi som saadan er for længst forsvundet. Nu har Ministeriet bestemt, at Broen af Vandbygningsvæsenet skal sættes i Stand som Anløbsbro, og at Kommunen skal betale, vil den ikke godvilligt, skal den ad Rettens Vej tvinges dertil. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister for offentlige Arbejder, under hvis Overhøjhed dette sker: Er der nogen Mening i at tvinge en Kommune til Udgifter til Istandsættelse og til fremtidige Vedligeholdelsesudgifter af en Anløbsbro, som alle erkender for længst har tabt sin Værdi for Egnen efter sin oprindelige Bestemmelse. Jeg erkender fuldt ud, at Staten ikke kan finde sig i, at Anlæg, hvortil den har ydet Bidrag, skal have Lov til at forfalde; men det kan vel paa den anden Side heller ikke være Meningen, at Anlæg, hvortil Staten har ydet Bidrag, uden Hensyn til Udviklingen, lige meget hvad der sker, skal opretholdes. Saa forbenede skulde Forholdene nødigt blive. Vil man ordne Sagen paa en fornuftig og praktisk Maade med al mulig Hensyntagen til alle Sider, ogsaa til de 9 Fiskere, der anvender Broen som Læmole, erkender man Forholdene, som de er, og lader Vandbygningsvæsenet istandsætte et Stykke af Broen til det nye Formaal og slutter dermed den Sag. Den højtærede Minister er formentlig ikke ganske ukendt med, at dette Synspunkt deles af alle Thisted Amts Repræsentanter baade i dette høje Ting og i det andet, det er givet til Kende saavel skriftligt som mundtligt overfor den højtærede Minister. Nu trues alligevel denne Kommune med Sagsanlæg til at betale Omkostningerne ved denne Anløbsbros Istandsættelse.

Det er den samme Befolkning, der nu i nogle Aar har ventet paa, at Landbrugsministeriet skulde blive færdig med at fundere over, hvorledes Staten vil varetage sine og Lodsejernes Interesser overfor de private Ejere af de saakaldte Vejler, der er beliggende bl. a. i den førnævnte Kommune. Disse Vejler er i alt Fald i sin Tid delvis blevet udtørret efter den oprindelige Koncession af 1885, men den Gang Ministeriet gav denne Koncession, tog det det Forbehold, at der ikke indrømmedes Koncessionshaverne Ejendomsret til de helt eller delvis tørlagte Vejler, medmindre de sørgede for, at de inddæmmede Arealer ikke faldt tilbage til den oprindelige Tilstand. Ejendomsretten var altsaa afhængig af, at Arealerne stadig holdtes tørlagt i det Omfang, Koncessionen bestemte. Denne Betingelse er efter min Opfattelse aldeles ikke overholdt, idet Arealerne nu i det væsent-